నిశ్శబ్ద విస్ఫోటనం

– డా.యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

ఇప్పటికే మార్కెట్ లో విడుదలై సంచలనం సృష్టించిన ఈ నవల, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న తెలుగువారికి అందుబాటులోకి రావాలన్న ఉద్దేశ్యంతో, యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారి ప్రత్యేక అనుమతితో కౌముదిలో సీరియల్ గా ప్రచురిస్తున్నాము. ఈ నవల ఒకేసారి చదవడానికి పుస్తకాన్ని ఇక్కడ కొనుక్కోవచ్చు. అచ్చంగా తెలుగు లింక్ Click Here

(గత సంచిక తరువాయి)

అంజి హత్య విషయం తెలియగానే చాణుక్య, మీసాల్రాజా హుటాహుటిన పోలీస్ స్టేషనుకు వచ్చారు. జాక్సన్ సకల మర్యాదలు చేస్తూ అంజి మర్డర్ ఎలా జరిగిందో వివరించాడు.

"సభలో ఓ నాలుగొందల మంది దాకా ఉంటారు సార్. మీటింగ్ జరిగే మైదానం చుట్టూ సరుగుడు చెట్లున్నాయ్. ఎమ్మెల్యే కాండేటు రావు మాట్లాడుతున్నారు. మీటింగ్ అయ్యాక కార్యకర్తలకి పార్టీ ఏర్పాటు చెయ్యమని అంజి చెప్పాడు. ఎవడో కాంట్రాక్టరుకి ఆ పని పురమాయించి, హెడ్-కానిస్టేబుల్ని వైన్ షాపుకి పంపుతున్నా. పోలీస్ డ్రెస్‌లో వచ్చాడు బాలారిష్ట. ఎవరికీ అనుమానం రాలేదు. అంజి ముందు వరుసలో కూర్చుని ఉన్నాడు. సరాసరి దగ్గరికి వచ్చి పాయింట్ బ్లాంక్ లో కాల్చేశాడు."

"చుట్టూ అందరూ…"

"అందరూ సర్పంచి మనుష్యులేనండి. ఒక్కసారిగా వాడి మీద పడ్డారు. పోలీసులు లేకపోతే వాడిని అక్కడే చంపేసేవారు."

“అలా జరిగుంటే బావుండేది” అన్నాడు మీసాలరాజా.

“వాడి చేతిలో పిస్టల్ ఉందండి. అందుకే అందరూ భయపడ్డారు. లేకపోతే అక్కడే అయిపోయేది. చాలామంది వీడియో తీసుకుంటూ ఉండగా అంజి ప్రాణం పోయింది. అంబులెన్స్ పిలవటానికి కూడా టైమ్ లేదు. చస్తూ కూడా ‘రాజా’ అని అరిచాడు”.

మీసాల్రాజా ఆవేశంతో ఊగిపోతూ, “ఎక్కడున్నాడు ఆ ఇనస్పెక్టరు?” అని అరిచాడు.

“లాకప్ లోనే. ఇంకా మెజిస్ట్రేట్ దగ్గరకి తీసుకువెళ్ళలేదు” అంటూ లాకప్ గది చూపించాడు.

“వాణ్ని ఇక్కడే చంపేస్తా. ఎన్‌కౌంటర్ అని వ్రాసుకో…” అంటూ లేచాడు రాజా.

చాణుక్య “కంట్రోల్ రాజా. కంట్రోల్” అని వారించి, జాక్సనుతో “నువ్వు పక్కన ఉండగానే ఇదంతా జరిగిందా?” అని అడిగాడు.

“అవును సార్. అంజిని కాల్చాక నా దగ్గరికి వచ్చి పిస్టల్ సరెండర్ చేసి లొంగి పోయాడు”.

“వాడు నా కళ్ళ ముందే ఉరికంబం ఎక్కాలి” మీసాల రాజా అన్నాడు.

“ఉరి పడక పోవచ్చు. యావజ్జీవం మాత్రం గ్యారంటీ” అన్నాడు జాక్సను.

“సాక్ష్యాలు బలంగా ఉన్నాయా?” చాణుక్య అడిగాడు.

“చాలా పకడ్బందీగా ఉన్నాయండి. అందరూ ప్రత్యక్షంగా చూశారు కదా. పంచనామా చేసి వాడిని పట్టుకున్న ఓ ఐదుగురి దగ్గర స్టేట్మెంట్ తీసుకున్నాను. సాక్షి సంతకాలు చేశారు. ఓపెన్ అండ్ షట్ కేసు”.

“చంపేవాడు రహస్యంగా చంపొచ్చు కదా. అందరి ముందూ పబ్లిగ్గా చంపి కోరి కోరి ప్రాణాల మీదకు ఎందుకు తెచ్చుకున్నాడు?” సాలోచనగా అన్నాడు చాణక్య.

“ఏదో కసీ, కారణమూ ఉందండి. నాకు తెలియదు” అన్నాడు జాక్సను.

తెలిసిన మీసాల్రాజా మాట్లాడలేదు.

అంతలో బయట కలకలం వినిపించింది. బాడీగార్డులు వెంటరాగా చక్రధరరావు లోపలికి వచ్చాడు. జాక్సను కంగారుగా కుర్చీలు వేయించాడు.

“మీ కస్టడీలో ఉన్న సబ్–ఇనస్పెక్టర్ బాలారిష్ట బర్త్ డే ఈ రోజు. అతడి భార్య మా దగ్గర పని చేస్తుంది. ఆమె వస్తే మీరు అనుమతి ఇస్తారో లేదో అని స్వీట్లు పంపింది. వెళ్లి ఇవ్వచ్చా?”

జాక్సన్ చక్రధరరావు వైపు ఇబ్బందిగా చూశాడు. "పెద్దవారు. మీకు తెలియనిదేముంది? కస్టడీలో ఉన్న వ్యక్తికి బయట నుంచి ఏదీ తీసుకొచ్చి ఇవ్వటానికి ఒప్పుకోము".

"కారణం తెలుసుకోవచ్చా?"

జాక్సన్ మాట్లాడలేదు. పక్కనే ఉన్న చాణుక్య కల్పించుకొని, "తమ రహస్యాలు బయటపడతాయని బయటవారు విషం పెట్టి ముద్దాయిని చంపేయవచ్చు. లేదా రహస్యంగా మారణాయుధాలు అందించవచ్చు. అందువల్ల చట్టం ఇటువంటివి ఒప్పుకోదు" అన్నాడు.

మీసాల్రాజా తన పాండిత్య ప్రకర్ష ప్రదర్శిస్తూ, "అవును. 'మ్యాచెస్' సినిమాలో జైల్లో హీరోకి టాబూ లిప్-కిస్ ఇచ్చి వాడి నోట్లో సైనేడ్ పెడుతుంది. దాంతో ఆత్మహత్య చేసుకుంటాడు" అన్నాడు. అధిక ప్రసంగం చేయొద్దన్నట్టు టేబుల్ కింద నుంచి మీసాల రాజా కాలు నొక్కాడు చాణుక్య.

"నా ఆఫీసులో పని చేసే అమ్మాయి మొగుణ్ణి నేను ఎందుకు చంపుకుంటాను?" అడిగాడు రావుగారు.

"లాకప్పులో బయటి వస్తువులు ఎందుకు వప్పుకోరో చెప్తున్నానంతే" అన్నాడు చాణుక్య.

ఆయన లేస్తూ "ఇన్ని స్వీట్లు ఏం చేయను? పోనీ అతనికి ఇవ్వవద్దు లేండి. మీ స్టాఫ్ కి ఇవ్వండి" అంటూ ప్యాకెట్లు అక్కడ వదిలేసి వెళ్ళిపోయాడు.

"స్వీట్ తిని మనందరం స్పృహ తప్పి పడిపోతే వాడిని విడిపించుకుని వెళ్ళటం కోసమేమో" అన్నాడు రాజా.

"సినిమాలు చూసి కథలు ఊహించుకోవటం కాస్త తగ్గించు" చాణుక్య చిరాగ్గా అని, జాక్సన్ వైపు తిరిగి "ఇప్పుడు వచ్చింది ఎవరో తెలుసా" అని అడిగాడు.

"పారిశ్రామికవేత్త చక్రధరరావు"

మీసాల్రాజా వైపు తిరిగి "నీకు తెలుసా?" అని అడిగాడు.

రాజా చిరాగ్గా "వచ్చిన మనిషి పేరు చక్రధరరావు అని జాక్సను చెప్పాడు కదా" అన్నాడు.

"ఆ విషయం కాదు. కొన్నాళ్ళ క్రితం నువ్వు ఆక్సిడెంటు చేసిన మనిషి. అప్పట్లో చక్రాల కుర్చీలో కోర్టుకు వచ్చాడు. ఈ మధ్య కృత్రిమ కాళ్ళు పెట్టించుకున్నట్టున్నాడు. గుర్తు రాలేదా?"

క్షణ కాలం ఆలోచించి, గుర్తొచ్చినట్టు తలూపాడు రాజా. చాణుక్య అన్నాడు: "ఆక్సిడెంటు జరిగినప్పుడు కార్లో మీ నలుగురే ఉన్నారు. తప్పుడు సాక్ష్యం చెప్పిన గోవింద్ మరణించాడు. ప్రభు జైల్లో ఉన్నాడు. అంజిని ఈ రోజు బాలారిష్ట చంపేశాడు. పైగా స్వీట్లు పంచుకుంటున్నారు. ఇదంతా చూస్తూ ఉంటే నాకేదో అనుమానంగా ఉంది".

"తాతగారూ. సినిమాలు చూసి ఊహించుకుంటున్నది నేను కాదు. మీరు..! వయసు పెరిగే కొద్దీ మీకు అనుమానాలు ఎక్కువవుతున్నాయి. మొన్న బావ దగ్గర కూడా ఇలాగే రకరకాల డౌట్స్ చెప్పి ఆయన మనసు పాడుచేశారు. ఈ బాలారిష్టగాడు అంజిని చంపటానికి వేరే కారణాలు ఉన్నాయి. మీకు తెలీదులెండి. వాడి పెళ్ళాన్ని వీడు..... 'A' సర్టిఫికేటు బ్లూఫిల్మ్ అది. ఆ రోజు కారు ఆక్సిడెంటులో ఆయన కాలు విరగటానికీ, ఈ మర్డరుకీ ఏ సంబంధమూ లేదు. మా గురించి అనవసరంగా ఆలోచించి మీరు నిద్ర పాడు చేసుకోకండి..." అంటూ జాక్సను వైపు తిరిగి, "నేను ఒకసారి వాడిని చూడొచ్చా? సర్లే వద్దులే. నువ్వన్నట్టు మళ్ళీ గొడవ జరిగితే కష్టం" అంటూ ఒక స్వీటు జేబులోనూ మరొకటి నోట్లోనూ వేసుకుని, "రండి పోదాం" అని చాణుక్యతో అంటూ అక్కడి నుంచి కదిలాడు.

ఇద్దరూ పోలీస్ స్టేషన్ మెట్లు దిగుతుండగా చాణుక్యకి ఫోన్ వచ్చింది. మాట్లాడి పెట్టేస్తూ "కొన్నాళ్ళ క్రితం అర్ధరాత్రి ఒకమ్మాయితో ఫోన్లో మాట్లాడావు గుర్తుందా" అని అడిగాడు.

"చాలామందితో మాట్లాడతాను. అర్ధరాత్రులు నేను చేసే పనే అది" అన్నాడు రాజా.

"రాత్రి మాట్లాడి పొద్దున్నే అరెస్టు అయ్యావు చూడూ. అది" విసుగ్గా అన్నాడు చాణుక్య.

మీసాలరాజా మొహం చిట్లించి, "ఇప్పుడా విషయం ఎందుకు గుర్తొచ్చింది?" అన్నాడు.

"ఇప్పుడొచ్చింది చక్రా గ్రూప్ యజమాని. ఆ రాత్రి నువ్వు ఫోన్ చేసిందీ, నిన్ను అరెస్టు చేయించిందీ చక్ర ఇండస్ట్రీస్ సెక్రెటరీ. నా అనుమానంలో నిజం ఉందని ఇప్పటికైనా అర్థమైందా?"

"ఇప్పుడు ఈ విషయం మీకు ఎలా తెలిసింది?"

"నీ సెల్-ఫోను కాల్ డైరీ".

"ఓరి ముసలాడా. నాకు తెలియకుండా నా ఫోన్ కాల్స్ చెక్ చేయించావా?" అసలు విషయం వదిలేసి, కోపంగా అరిచాడు మీసాల్రాజా.

"అవును. నీ మంచి కోసమే..! నీ గుండె ఆగిపోయే ఇంకో వార్త కూడా చెప్తా విను. ఆ రోజు తెల్లవారుజామున నిన్ను అరెస్ట్ చేసింది కూడా ఇప్పుడు లాకప్పులో ఉన్న బాలారిష్టే."

"ఇందులో గుండె ఆగిపోయే వార్త ఏముంది? నన్ను అరెస్ట్ చేయటానికి వచ్చినప్పుడు వాడేమీ మొహానికి ముసుగు వేసుకొని రాలేదు కదా"

"చెప్పటం నా ధర్మం. వినకపోతే నీ ఖర్మం" ముక్తాయించాడు చాణుక్య.

"ఆ సెక్రట్రీ ఎవత్తో... దాని విషయం రేపే తేలుస్తాను" అన్నాడు మీసాల్రాజా.

వేదరవళి తన ఛాంబర్లో పని చేసుకుంటూ ఉండగా రిసెప్షనిస్ట్ కంగారుగా "మీ కోసం ఎవరో వచ్చారు మేడమ్ " అంటూ ఫోన్ చేసింది.

ఆమె కంఠంలో ఆందోళన గుర్తించి, "ఎవరు?" అని ప్రశ్నించింది రవళి.

"తెలీదు. మేము అడుగుతూ ఉండగానే 'మీకనవసరం' అంటూ లిఫ్ట్ ఎక్కేసి పైకి వచ్చేసాడు. సెక్యూరిటీని పంపిస్తున్నాను మేడమ్" రిసెప్షనిస్ట్ భయంగా అన్నది.

రవళి ఏదో చెప్పబోతూంటే మీసల్రాజా విసురుగా క్యాబిన్ తలుపు తీసుకుని లోపలికి వచ్చాడు. అతడిని చూసి రవళి రిసెప్షనిస్ట్ తో తాపీగా, "అవసరం లేదు. నేను మాట్లాడతాలే" అంటూ ఫోన్ పెట్టేసింది.

వస్తూ వస్తూనే, "నువ్వే కదా ఆరోజు హోటల్లో సుమద్యుతితో పాటూ ఉన్నది" ఉపోద్ఘాతం లేకుండా ఏకవచనంలో సంబోధించాడు.

"అవును సార్. నేనే" అంది.

"నా మీద పోలీసు రిపోర్టు ఇచ్చింది కూడా నువ్వేగా" ఎదుటి కుర్చీలో కూర్చుంటూ అన్నాడు.

విస్మయంగా చూసి "ఓ... ఆ రోజు అర్ధరాత్రి ఫోన్ చేసి మాట్లాడింది మీరేనా" అంది .

"మాటకు మాట ఎదురు ప్రశ్న వెయ్యకు. అడిగిందానికి సమాధానం చెప్పు" కరుగ్గా అన్నాడు.

"నే...నే... నేనే సర్."

"నేనెవరో తెలుసా? రాజా. అందరూ మీసాల్రాజా అంటారు. చీఫ్ మినిస్టర్ బావమరిదిని".

ఆమె కంగారుపడి చప్పున లేచి నిలబడి, "మై గాడ్. మీరా సార్. సారీ సార్. మీరు ఇంత పెద్దవారనుకోలేదు. ఎవరో ఆకతాయి అనుకున్నాను" అంది.

"నీ మీద పది లక్షలకు తక్కువ కాకుండా పరువు నష్టం వేయమన్నాడు మా లాయరు"

"అయ్యో పిచ్చుక మీద బ్రహ్మాస్త్రం ఏమిటి సార్. మీరెవరో చెప్పి ఉంటే ఆ రాత్రే మాట్లాడి ఉండేదాన్ని" నాజూగ్గా అన్నది.

ఆ మాటలకు నెమ్మదించినట్టు, "ఆరోజు నన్ను అరెస్టు చేసిన ఇనస్పెక్టర్ ఇప్పుడెక్కడ ఉన్నాడో తెలుసా? పోలీస్ లాకప్ లో. అదీ నా పవర్ అంటే" అన్నాడు.

"నన్ను కూడా అరెస్ట్ చేయించకుండా స్వయంగా వచ్చారు. చాలా సంతోషం సార్. కూల్ డ్రింక్ తాగుతారా? కాఫీయా? మీలాంటి పెద్దవారు మా ఆఫీసుకి రావటం, ఇలా కలుసుకోవటం నాకే గిల్టీ గా ఉంది. అనవసరంగా మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టాను. మీ పలుకుబడి ఉపయోగించి ఆ ఇన్స్పెక్టర్ మీద కేసు లేకుండా చేయండి ప్లీజ్. అతని తరపున మీ చేతులు పట్టుకుని వేడుకుంటున్నాను".

అంతే. అయిదు నిముషాలయ్యేసరికి స్నేహితులకన్నా దగ్గరయినట్టు మాట్లాడుకోసాగారు వాళ్ళు. "వయసు వచ్చింది. అందం, హోదా ఉంది. ఇంకా ఎందుకు పెళ్లి చేసుకోలేదు?" అడిగాడు.

"మంచి కుర్రాడు దొరకాలి కద సార్. మీకు వివాహం జరిగిందా?"

"లేదు. తొందర్లోనే జరుగుతుంది. పెళ్లికూతురు హోమ్ మినిస్టర్ మనవరాలు" గర్వంగా చెప్పాడు.

"అదృష్టవంతురాలు సర్"

"...కార్డు పంపిస్తాను. గవర్నరూ, ఇంకా చాలా పెద్దవాళ్లు ఉంటారు. పర్లేదులే. నా కార్డుతో వస్తే అక్కడ వి.ఐ.పి ట్రీట్మెంట్ దొరుకుతుంది. ఈ లోపులో ఏదైనా ఒక రాత్రి మాట్లాడుతాలే. నీ నెంబర్ నా దగ్గర ఉందిగా" అంటూ అక్కడి నుంచి వెళ్లి పోయాడు.

'అన్నమంతా పట్టి చూడక్కరలేదు. మనిషి సంస్కారం అతడి తొలి ప్రవర్తనలోనే బయట పడుతుందంటారు. పరిచయమైన కొద్ది నిమిషాలకే అవతలివారిని ఏకవచనంలో సంబోధించడం అత్యంత నికృష్టమైన సంస్కృతి అన్న విషయాన్ని మనుష్యులు ఎప్పుడు తెలుసుకుంటారో" అని మనసులో అనుకుంది.

– 38 –

కోర్టు హాలు కిటకిటలాడుతోంది. హనుమంతరావు, అతని మనుషులు, మీసాల్రాజా, చాణుక్య ముందు వరుసలో కూర్చున్నారు. రవళి రాలేదు. బాలారిష్ట తన మనిషి అనీ, అతడి భార్య ముఖ్యమంత్రి దగ్గర పని చేస్తోందనీ అప్పుడే బయటపడటం ఇష్టంలేదు. అందుకే సారమ్మను కూడా కోర్టుకు రావద్దని చెప్పింది.

బాలారిష్ట తరపున కేసు వాదిస్తున్న డిఫెన్స్ లాయర్ రవి ఉరఫ్ సౌజన్యారావు. ఆ కుర్రవాడి శక్తి సామర్ధ్యాల మీద చక్రధరరావుకి అంతగా నమ్మకం లేదు కానీ, రవళి అతడినే నియమించింది. పెద్ద మొత్తంలో అడ్వాన్స్ ఇచ్చింది. తీసుకుంటున్నప్పుడు రవి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. "నాకేమీ సబ్జెక్టు తెలియదని నీకు తెలుసు. అయినా ఈ కేసులో, అందులోనూ హత్య కేసులో నియమించుకున్నావు. నీకు కృతజ్ఞతలు ఎలా చెప్పాలో మాటలు రావడం లేదు" ఉన్నాడు.

"ఈ విషవలయంలో చిక్కుకుపోక ముందు నాకూ ఏమీ తెలియదు రవీ. అనుభవాలే పాఠాలు నేర్పుతాయి. దాన్నే బ్రేక్-త్రూ అంటారు. చూద్దాం ఏమవుతుందో. బెస్ట్ ఆఫ్ లక్" అని ప్రోత్సాహించింది.

మరోవైపు ప్రాసిక్యూటర్ చాలా ధీమాగా ఉన్నాడు. అతడి పాతికేళ్ళ అనుభవంలో ఇంత సులభమైన కేసు ఎప్పుడూ రాలేదు. హత్య జరగటం 400 మంది ప్రత్యక్షంగా చూశారు. అయిదుగురు సాక్ష్యులు హంతకుడిని పట్టుకొని పోలీసులకు అప్పజెప్పారు. మారణాయుధం హంతకుడి దగ్గరే దొరికింది. ఇంతకన్నా సులభమైన కేసు ఏముంటుంది? జాక్సన్ చెప్పినట్టు 'ఓపెన్ అండ్ షట్ కేస్' .

ట్రయల్ మొదలైంది. చాలామందికి తెలియని ప్రొసీజర్ ఏమిటంటే, సినిమాల్లో చూపినట్టు హీరోని జడ్జి "నువ్వు చెప్పుకోవాల్సింది ఏమైనా ఉందా" అని అడగటం, హీరో సాక్ష్యుల్ని ఎడా పెడా ప్రశ్నించటం, చివర్లో సమాజం గురించి పేజీలకి పేజీలు డైలాగులు చెప్పడం... ఇవేమీ ఉండవు. 'నేరం చేశావా?' అని మొదట్లో ఒకే ఒక ప్రశ్న వేస్తారు. ముద్దాయి చెయ్యలేదంటే, చేశాడని ప్రభుత్వ ప్లీడరు నిరూపించాలి. చెయ్యలేదని డిఫెన్స్ లాయర్ ప్రూవ్ చేయాలి. అంతే. మొదటి ప్రశ్న తరువాత ముద్దాయిని మాట్లాడనివ్వరు. అతడు మౌనంగా ఉండాలి. వినాలి. నేరం నిరూపణ అయితే జైలుకి, కాకపోతే ఇంటికి.

సాక్షుల ప్రమాణాలు పూర్తయ్యాక ఎగ్జామినేషన్-ఇన్-చీఫ్ ప్రారంభం అయింది. ప్రాసిక్యూటర్ ముందు హనుమంతరావుని ప్రవేశపెట్టాడు. జరిగిందంతా పూసగుచ్చినట్టు చెపుతూ, "నేను ఉపన్యాసం ఇస్తున్నాను. ముందు వరుసలో నా కొడుకు కూర్చున్నాడు. ముద్దాయి వచ్చి అతన్ని కాల్చాడు".

ఆ తర్వాత డిఫెన్స్ లాయర్ హమంతరావుని క్రాస్ చేశాడు.

"అతడికీ, మీ కొడుకుకీ గతంలో ఏమైనా మనస్పర్ధలు ఉన్నాయా?"

"ఉన్నాయి. నా కళ్ళ ఎదురుగానే నా కొడుకుని చంపుతానని సవాల్ విసిరాడు"

"ఎందుకు?"

సారమ్మ రేప్ సంగతి చెప్పటం ఇష్టం లేని హనుమంతరావు మాట్లాడలేదు.

"ఎందుకు? తెలుసా? తెలీదా?" రవి రెట్టించాడు.

"నాకు తెలియదు. మూడు రోజుల్లో నా కొడుకుని చంపుతానని పోలీస్ స్టేషన్ మెట్ల మీద అంటుండగా నేను స్వయంగా విన్నాను"

"మీ కొడుకు లాకప్పులో ఉన్నప్పుడు వాళ్ళిద్దరికీ ఏదైనా గొడవ జరిగి ఉండొచ్చుగా. ఎప్పటి నుంచో వాళ్ళిద్దరికీ శత్రుత్వం ఉన్నట్టు, మీ కొడుకుని మర్డర్ చేసే అంత పెద్ద గొడవ జరిగినట్టు మీరెలా చెప్పగలరు?"

"ఎప్పుడు జరిగినా, గొడవ గొడవేగా"

"నేను మీ అభిప్రాయం అడగలేదు. అడిగిన ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పండి చాలు. మీరు రాజకీయంగా ఈ స్థానానికి రావటానికి కొడుకు పాత్ర ఉన్నదా?"

"చాలా ఉంది"

"మీ కొడుకుని అడ్డు తొలగించుకుంటే రాజకీయంగా మిమ్మల్ని దెబ్బకొట్టవచ్చని ప్రత్యర్థులు భావించే ఛాన్స్ ఉందా?"

"అబ్జెక్షన్" లేచాడు ప్రాసిక్యూటర్. "ఈ ప్రశ్నలకూ అంజి హత్యకీ ఏ సంబంధమూ లేదు."

రవి తన ప్రశ్నని సమర్థించుకుంటూ, "గతంలో కూడా అంజి ఒక కేసులో అరెస్టయ్యాడు. 'ఆ విధంగా కూడా అతడికి చాలామంది శత్రువులు ఉండొచ్చు' అని చెప్పటం నా ఉద్దేశ్యం సర్" అన్నాడు. అభ్యంతరాన్ని త్రోసిపుచ్చాడు జడ్జీ. మరో రెండు ప్రశ్నలు వేసి సాక్షిని పంపించి వేశాడు రవి.

ఆ పై ఐదుగురు ప్రత్యక్ష సాక్షులనీ ప్రాసిక్యూషన్ ప్రవేశపెట్టింది. వరుసగా అందరూ బాలారిష్టే హంతకుడని వాంగ్మూలం ఇచ్చారు. తర్వాత రవి లేచి నిలబడ్డాడు. క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ మొదలైంది.

మొదటి సాక్షి పేరు శర్మ. కరెంట్ ఆఫీసులో పని చేస్తాడు. అందరూ అతన్ని విద్యుత్ శర్మ అంటారు. రాజకీయాల్లో హనుమంతరావు కుడి భుజం.

"మీది ఎలక్ట్రిసిటి డిపార్ట్‌మెంటు కదూ" ప్రశ్నించాడు రావు. అవునన్నాడు విద్యుత్ శర్మ.

"ఆఫీసు పనికన్నా మీరు రాజకీయాలకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇస్తారని విన్నాను. కరెక్టేనా?"

"అబద్ధం"

"ఆ రోజు మీకు ఆఫీసు ఉన్నది కదా. అటెండెన్స్ రిజిస్టర్లో సంతకం కూడా పెట్టారు. మరి మీటింగ్ కి ఎలా వచ్చారు?

“ఆఫీసర్ అనుమతి తీసుకుని వెళ్లాను”.

“అనుమతి పత్రం కోర్టుకి ఇచ్చారా?”

“ఓరల్ పర్మిషన్”

“మీరు పదింటికి ఆఫీసుకి వెళ్లారు. 10:05 కి సంతకం పెట్టారు. 11:00 కు మీటింగ్. గంటలో వంద కిలోమీటర్లు ఎలా ప్రయాణం చేశారు?”

విద్యుత్ శర్మ మాట్లాడలేదు. ఇది ఉద్యోగానికి ఎసరు పెట్టే వ్యవహారమని అర్థమైంది.

“దట్సాల్ యువరానర్” అన్నాడు రవి.

ఒకే విషయమై అయిదుగురు వేరు వేరు సాక్షుల్ని విచారించవలసి వచ్చినప్పుడు, ఒకరు చెప్పింది మరొకరు వినకుండా, మిగతా నలుగుర్నీ విడివిడిగా ఉంచుతారు.

“ముద్దాయి కాలుస్తున్నప్పుడు మీరు ఎంత దూరంలో ఉన్నారు?” రెండో సాక్షిని ప్రశ్నించాడు రవి.

“200 గజాలు” అన్నాడు.

“మీది షార్ట్ సైటా? లాంగ్ సైటా?”

“రెండూ”

“ఆ రోజు కళ్ళజోడు పెట్టుకున్నారా?”

“గుర్తులేదు”

తరువాత మూడో సాక్షిని కూడా అదే ప్రశ్న వేశాడు. అతడు కూడా అదే సమాధానం చెప్పాడు. రవి జడ్జీ వైపు తిరిగి “50 గజాల దూరం కన్నా ఎక్కువ ఉంటే ఎదుటి మనిషిని నూరు శాతం గుర్తుపట్టడం సాధ్యం కాదని సుప్రీంకోర్టు జడ్జిమెంట్ ఉంది కాబట్టి ఈ ఇద్దరి సాక్ష్యాలూ చెల్లవు సర్” అన్నాడు.

“అబ్జెక్షన్” అన్నాడు ప్రాసిక్యూటర్. జడ్జి అతడి అభ్యంతరాన్ని వప్పుకున్నాడు.

ప్రాసిక్యూటర్ గర్వంగా రవి వైపూ, ప్రేక్షకుల వైపూ చూసి తన సీట్లో వెళ్లి కూర్చున్నాడు.

రవి జడ్జీని ఉద్దేశించి, "మీ అనుమతితో రెండోసాక్షిని మళ్లీ ఒకసారి విచారిస్తాను” అని కోరాడు. జడ్జి వప్పుకున్న తరువాత తిరిగి ఆ సాక్షి వచ్చి బోనులో నిలబడ్డాడు. “మీరు చూసినప్పుడు ముద్దాయికి గెడ్డం ఉందా?”

"ఉంది" అన్నాడు సాక్షి.

అదే ప్రశ్న మూడో సాక్షిని వేశాడు "మీరు చూసినప్పుడు ముద్దాయికి గెడ్డం ఉందా?" .

"లేదు" అన్నాడు సాక్షి.

రవి మెజిస్ట్రేట్ వైపు చూసి నమ్రతగా "దట్సాల్ సర్" అన్నాడు.

ప్రాసిక్యూటర్ మొహం రక్తంలేనట్టు తెల్లబడింది. పక్కనున్న జాక్సన్‌తో "బ్రీఫింగ్ ఇవ్వటం కూడా సరిగా చేతకాదు. ఏమి డిపార్ట్‌మెంటయ్యా మీది" అని విసుక్కున్నాడు. జాక్సను ఎదురుతిరిగి, '...సాక్ష్యులకు బ్రీఫింగ్ ఇవ్వాల్సింది నువ్వు. నేను కాదు. అయినా మర్డర్ జరిగినప్పుడు పక్కనే ఉన్నవాళ్ళకి బ్రీఫింగ్ ఏమిటి?' అందామనుకొన్నాడు కానీ, ప్రాసిక్యూటరుతో పోలీసులు గొడవ పెట్టుకోరు. అందుకని మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

ఇంకో ఇద్దరు సాక్షులు మిగిలారు. నాలుగో సాక్షిని ప్రశ్నించటం ప్రారంభించాడు సౌజన్యారావు. "ముందు వరుసలో అంజి కూర్చొని ఉండగా, ముద్దాయి అతడిని కాల్చాడు. ఆ తర్వాత అతడు ఆయుధాన్ని పోలీస్ ఆఫీసర్ జాక్సన్‌కి ఇచ్చాడు. మీరు అయిదుగురూ కలిసి ముద్దాయిని బంధించారు. అదేగా జరిగింది".

"అబ్జెక్షన్ యువరానర్. ప్రశ్నించడం మానేసి, డిఫెన్స్ లాయర్ సాక్షిని గైడ్ చేస్తున్నాడు."

ఈ సారి అభ్యంతరాన్ని తోసిపుచ్చాడు జడ్జి.

"అవును అలాగే జరిగింది" అన్నాడు సాక్షి.

"అప్పుడు స్టేజ్ మీద ఎవరు మాట్లాడుతున్నారు?"

"హనుమంతరావు"

"ఆ సమయానికి మీరు ఆయన ఉపన్యాసం వింటున్నారా? ముద్దాయిని చూస్తున్నారా?"

"అబ్జెక్షన్" అంటూ లేచాడు ప్రాసిక్యూటర్

"ఓవర్ రూల్డ్" అన్నాడు జడ్జి.

"ఉపన్యాసం వింటున్నాను" చెప్పాడు సాక్షి.

"మరి ముద్దాయే హతుడిని కాల్చాడని మీరు ఎలా చెప్పగలరు?"

ప్రాసిక్యూటర్ లేచి, "చెవులు వేరు. కళ్ళు వేరు. ఉపన్యాసం వింటున్నవాడు, పిస్టల్ శబ్దం విని అటు చూసి ఉండవచ్చు. డిఫెన్స్ లాయర్ ఏం చెప్పాలనుకున్నారో అర్థం కావట్లేదు."

“నేను సరీగ్గా అదే చెప్పాలనుకుంటున్నాను సర్. కాల్చిన తర్వాత ఆ శబ్దం విని, సాక్షి ముద్దాయిని చూశాడు. కాలుస్తూ ఉండగా చూడలేదు”

“రెండిటికీ తేడా ఏమిటి?” అడిగాడు జడ్జి

“చెప్తాను. మీరు అనుమతి ఇస్తే ఈ ఇద్దరు సాక్షుల్నీ చివరిలో తిరిగి ప్రశ్నిస్తాను” అని పర్మిషన్ తీసుకుని, ఆ పై జాక్సన్‌ని బోను ఎక్కించాడు.

“ముద్దాయి అంజిని కాల్చింది పిస్టల్ తోనా? రివాల్వర్‌తోనా?

ఇంత చిన్న విషయం తెలియదా అన్నట్టు జాక్సన్ నవ్వి, “రివాల్వర్‌తో. తన సర్వీస్ రివాల్వర్‌తో ” అన్నాడు.

“రివాల్వర్ పేల్చాక దాన్ని ఇవ్వటానికి అతను మీ దగ్గరికి వచ్చాడా? మీరే వెళ్లి అతడి నుంచి లాక్కున్నారా?”

“తమ నాయకుడి కొడుకు హత్య జరిగిందన్న విషయం అర్థమయ్యేసరికి జనం ముద్దాయి మీద పడ్డారు. రివాల్వర్తో వాళ్ళని బెదిరిస్తూ అతడు నా దగ్గరికి వచ్చాడు. సంకెళ్ళు వేసి అతడిని వ్యాన్ ఎక్కించాను” అన్నాడు జాక్సను.

“మీరు సంకెళ్ళు వేసి వ్యాను ఎక్కించానంటున్నారు. తామందరం కలిసి ముద్దాయిని బంధించాము అని సాక్ష్యులు అంటున్నారు. ఏది కరెక్టు?”

“ముద్దాయి నాకు రివాల్వర్ అందించగానే జనం అతడి మీద పడ్డారు”

“రివాల్వర్‌కి పిస్టల్‌కి తేడా ఏమిటి?”

ఇంత చిన్న విషయం తెలియని నువ్వు క్రిమినల్ లాయరువి ఎలా అయ్యావన్నట్టుగా చూసి, “రివాల్వర్ అంటే ఒకేసారి వరుసగా బుల్లెట్స్ పేల్చవచ్చు. పిస్టల్ అంటే ఒకసారి పేల్చిన తర్వాత మళ్లీ మ్యాగ్ వెనక్కి లాగాలి”.

“దానికి ఎంతసేపు పడుతుంది?”

“కనీసం అయిదు సెకన్లు పడుతుంది”

“ముద్దాయి అంజిని ఆగి ఆగి కాల్చాడా? వరుసగా కాల్చాడా? ఎన్నిసార్లు?”

“వరుసగా మూడు సార్లు కాల్చాడు.”

(కొనసాగింపు వచ్చేనెల)

Click here to share your comments